

កិច្ចសំភាសន៍របស់លោកអ៊ីឡេន: វី វ៉ារ៉ុច

ក: អ្នកសំភាសន៍ឈ្មោះ ហេង សុជីវី ខ: អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះ វី វ៉ារ៉ុច

ក: ចាសលោកអ៊ី! ជាដំបូងជំរាបសួរលោកអ៊ី!

ខ: បាទ! បាទ! ជំរាបសួរ!

ក: ចាសលោកអ៊ី! អី... ថ្ងៃនេះខ្ញុំមានឪកាលដើម្បីមកធ្វើការសំភាសន៍លោកអ៊ីផ្ទាល់ ហើយខ្ញុំបានធ្វើការស្រាវជ្រាវនៅក្នុងគំរោងរបស់ខាងសាលា BYU ហាវែនៅខាងសហរដ្ឋអាមេរិច ហើយខាងសាលាគេមានគំរោងមួយនិងដើម្បីជួយទៅដល់ប្រជាជនកម្ពុជាដើម្បីធ្វើការចងក្រង អំពីពង្សប្រវត្តិរបស់គាត់ខ្សែរជីវិតរបស់គាត់តាំងពីសម័យមុនរហូតមកដល់ឥឡូវ តើគាត់មានធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ជីវិតបែបណានិងមានបទពិសោធន៍បែបណាដើម្បីចែកចាយនិង ឯទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយគេបានស្តាប់ដែលណាស់លោកអ៊ី!

ខ: បាទ! បាទ!

ក: ចាស! អញ្ជឹងអី... តើលោកអ៊ីអនុញ្ញាតអោយអោយខ្ញុំធ្វើការសំភាសន៍លោកអ៊ីនិងធ្វើការថតសំលេងរបស់លោកអ៊ីនិងរូបថតរបស់លោកអ៊ីដើម្បីយកទៅផុសនៅក្នុង Website នៅខាងសាលាដើម្បីអោយគេបានស្តាប់ តើបានដែរឬទេលោកអ៊ី?

ខ: បាទ! បាទ!

ក: ចាស! អរគុណច្រើនលោកអ៊ី អញ្ជឹងមុនដំបូងនៃការធ្វើការសំភាសន៍ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃទី២១ ខែ០៧ ឆ្នាំ២០១៨ ហើយការសំភាសន៍មុនដំបូងសុំសួរឈ្មោះរបស់លោកអ៊ីសិន តើលោកអ៊ីមានឈ្មោះអ្វីដែរលោកអ៊ី?

ខ: អី... ខ្ញុំមានឈ្មោះ វី វ៉ារ៉ុច!

ក: ចាស! ហើយចុះឈ្មោះរបស់លោកអ៊ីនិងត្រូវជាមួយអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណដែរឬទេលោកអ៊ី?

ខ: ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំត្រូវជាមួយនិងឈ្មោះនៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ!

ក: ឈ្មោះនៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណត្រូវជាមួយនិងនាមត្រកូលរបស់លោកអ៊ីតែម្តងហ៎!

ខ: បាទ! បាទ!

ក: ចាស! លោកអ៊ីមានឈ្មោះហៅក្រៅដែរឬអត់?

ខ: ឈ្មោះហៅក្រៅរបស់ខ្ញុំគេហៅ វ៉ុច!

ក: ចុះឈ្មោះលោកអ៊ីមួយនេះអ្នកណាជាអ្នកដាក់ឈ្មោះនិងអោយលោកអ៊ីដែរ?

ខ: អី... ឈ្មោះនិងបើនិយាយអោយចំទៅ ខ្ញុំបានប្តូរឈ្មោះនិងកាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហមមកម្ល៉េះ ពីព្រោះសម័យខ្មែរក្រហមនិងគេបានជំលៀលខ្ញុំទៅ គេជំលៀសទៅតាមកំលាំងរបស់យើងនិងណាស់ ម្ល៉ោះហើយយើងត្រូវប្តូរទាំងត្រកូលទាំងឈ្មោះដើម្បីសេចក្តីសុខរបស់ខ្លួន! (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ក៖ អ៊ឹម...

ខ៖ ដើម្បីសុវត្ថិភាពរបស់ខ្លួននិងណាស់ បើអញ្ចឹងយើងត្រូវតែប្តូរឈ្មោះនិងចេញ!

ក៖ ចាស! ប្តូរឈ្មោះហៅក្រៅមិញនិងមែនលោកអ៊ីណាំ!

ខ៖ អី...ឈ្មោះ វី វ៉ាវុធ គឺជាឈ្មោះគេហៅក្រៅទេ!

ក៖ អញ្ចឹងទេហ៎លោកអ៊ី!

ខ៖ បាទ!

ក៖ អញ្ចឹងឈ្មោះនិងលោកអ៊ីគឺឈ្មោះប្តូរតាំងពីសម័យប៉ុលពតមក!

ខ៖ បាទ! បាទ!

ក៖ ចុះឈ្មោះកាលពីដើមរបស់លោកអ៊ីវិញមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ អី...ពីដើមមកឈ្មោះកំណើតរបស់ខ្ញុំដែលឪពុកម្តាយគាត់ដាក់មកនិងគឺឈ្មោះ ហេង ឈុនត្រាយ!

ក៖ អ៊ឹម...អ៊ឹម...ចាស!

ខ៖

ដល់តែមកដល់សម័យប៉ុលពតមកគេបានតាមប្រមាញ់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំនិងម្លោះហើយដើម្បីអី...សុវត្ថិភាពរបស់ខ្លួនខ្ញុំត្រូវតែប្តូរឈ្មោះនិងចេញ!

ក៖

អញ្ចឹងលោកអ៊ីប្តូរឈ្មោះអញ្ចឹងយើងប្តូរទាំងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណអីនិងគឺបំផ្លាញចោលទាំងអស់តែម្តង លោកអ៊ីបានដុតចោលឬក៏បោះចោលដើម្បីបំផ្លាញភ័ស្តុតាងនិងចេញទៅ!

ខ៖ អី...កាលពីសម័យមុននិងខ្ញុំអត់ទាន់មានធ្វើអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណអីអស់និងទេ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អំ...

ខ៖ អី...ចាប់ពីឆ្នាំចិតសិបប្រាំបួន (ឆ្នាំ១៩៧៩) មកបានគេចាប់ផ្តើមមកអោយយើងធ្វើអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនិង!

ក៖ ដាប់ពីប៉ុលពតមកបានគេចាប់ផ្តើមធ្វើអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ!

ខ៖ ពេលទៅធ្វើអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនិងមកគឺខ្ញុំប្រើឈ្មោះហៅក្រៅនិងតែម្តង ពីព្រោះមានគេស្គាល់ឈ្មោះនិងច្រើន!

ក៖ ចាស! អញ្ចឹងគឺលោកអ៊ីជាអ្នកដាក់ឈ្មោះនិងដោយខ្លួនឯងហើយអញ្ចឹង!

ខ៖ បាទ! បាទ!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី! ហើយអី...សព្វថ្ងៃនិងលោកអ៊ីឈ្មោះរបស់លោកអ៊ីទាំងអស់និងឪពុកម្តាយគាត់ជាអ្នកដាក់អោយ ពីមុនមករហូតដល់ពេលឥឡូវនិងលោកអ៊ីជាអ្នកដាក់ដោយខ្លួនឯងអញ្ចឹងទៅណាស់ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ បាទ!

ក៖ អី...អញ្ជឹងកាលពីមុនដូចជាលោកអ៊ីមានមុខរបរជាអ្វីដែរ
ហេតុអ្វីបានជាលោកអ៊ីត្រូវផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះ
ហើយយ៉ាងម៉េងបានជាគេតាមប្រមាញ់ឈ្មោះរបស់លោកអ៊ីអញ្ជឹង?

ខ៖ អី...កាលពីសម័យមុននឹងអី...វាពាក់ព័ន្ធនឹងអី...គេចោទថាម្តាយរបស់ខ្ញុំនិងគាត់ជាជន
ជាតិយុទ្ធសញ្ជាតិវៀតណាម ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំគាត់ជាជនជាតិខ្មែរ
ដល់ហើយអញ្ជឹងទៅគេត្រូវការហើយប៉ុលពតនិងគេតាមប្រមាញ់ឈ្មោះនិងទៅ!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ ដល់តែតាមប្រមាញ់ខ្ញុំត្រូវតែប្តូរឈ្មោះដើម្បីសុវត្ថិភាពរបស់ខ្លួន!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ ដើម្បីអី...ជីវិតរបស់ខ្លួនអញ្ជឹងត្រូវប្តូរឈ្មោះអញ្ជឹងទៅដើម្បីជីវិតរស់!

ក៖ បាទ! បាទ! អញ្ជឹងនៅពេលប៉ុលពតគាត់និយាយអញ្ជឹង
ពេលនិងពិតដែរឬទេលោកអ៊ីកាលនិង?

ខ៖ អី...កាលនិងម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់ជា...បើនិយាយអោយចំទៅឪពុកម្តាយរបស់គាត់គឺជាជនជាតិវៀ
តណាម!

ក៖ បាទ! គាត់គាត់ជាជនជាតិវៀតណាមដែលមករស់នៅក្នុងទឹកដីកម្ពុជាយើងនិង!

ខ៖ និងហើយ
គាត់មករស់នៅទឹកដីកម្ពុជានិងកំណើតកើតជារបស់គាត់និងគឺកើតនៅលើទឹកដីកម្ពុជា!

ក៖ បាទ!

ខ៖ តាំងពីសម័យនិងមកតែដល់សម័យប៉ុលពតវិញគឺគេនៅតាមប្រមាញ់ឈ្មោះនិងរហូត
(មានសំលេងរំខានពីបាងក្រៅ)

ក៖ បាទ! និងហើយលោកអ៊ី!

ខ៖ ប៉ុន្តែឪពុករបស់ខ្ញុំនិងគាត់គឺជាជនជាតិខ្មែរយើងទេ!

ក៖ បាទ! បាទ! លោកអ៊ី
អញ្ជឹងដូចជាគាត់យកគ្នាជាប្តីប្រពន្ធអញ្ជឹងទៅបានជាបានលោកអ៊ីហើយនិងបងប្អូនប៉ុន្មាននា
ក់របស់លោកអ៊ីអញ្ជឹងមក!

ខ៖ បាទ! បាទ!

ក៖ ចុះហើយអញ្ជឹងអី...លោកអ៊ីសព្វថ្ងៃនិងលោកអ៊ីមានមុខរបរជាអ្វីដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំសព្វថ្ងៃមុខរបររបស់ខ្ញុំនិងជាអ្នករត់ម៉ូតូឌុប!

ក៖ អ៊ីម...បាទ លោកអ៊ីធ្វើការងារមួយនិងបានរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ រត់ម៉ូតូខុចនិងហំ?
ខ្ញុំរត់បានប្រហែលអី... ទើបតែបានប្តូរស្រោចនិងទេតាំងពីមុនមកតាំងពីចិត្តសិចប្រាំបួន
(ឆ្នាំ១៩៧៩) មកខ្ញុំជាកីឡាករប្រដាល់!

ក៖ អូ...

ខ៖ ខ្ញុំធ្វើខាងកីឡាករប្រដាល់ណាស់!

ក៖ អូ... ចាសលោកអ៊ី!

ខ៖ ដល់ពេលវ័យយើងវាវងវ័យចំណាស់នេះចន្តិចទៅយើងក៏បោះបង់វាចោលទៅ!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី!

ខ៖ យើងមករស់នៅមកប្រកបមុខរបរធម្មតាទៅ!

ក៖ ចាស! លោកអ៊ីជួយប្រាប់បន្តិចបានទេថាលោកអ៊ីធ្វើជាកីឡាករនិងប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ អីម... ខ្ញុំធ្វើជាកីឡាករនិងយូរឆ្នាំដែរហើយ!

ក៖ អញ្ជឹងហំលោកអ៊ី
ចាសលោកអ៊ីហើយអី... ការងារមុខរបរជាអ្នកប្រដាល់និងលោកអ៊ីបានធ្វើការប្រកួតវៃចូលប៉ុស្តិ៍នៃ
វៃនិងទៅអី...?

ខ៖ អី... កាលជំនាន់និងខ្ញុំឡើងវៃអត់ទាន់មានបានថតចូលទូរទស្សន៍ផង!

ក៖ ថតចូលទូរទស្សន៍!

ខ៖ អត់ទាន់ថតចូលទូរទស្សន៍ទេពីព្រោះសម័យនិងអី... កាលពីទស្សន៍វត្តទីប៉ែតសិប (ទស្សន៍វត្តទី
៨០) មកដល់ទស្សន៍វត្តទីប៉ែតសិបប្រាំ (ទស្សន៍វត្តទី៨៥)
និងគេអត់ទាន់មានបញ្ចូលក្នុងទូរទស្សន៍ទេ!

ក៖ អីម... ចាសលោកអ៊ី!

ខ៖ ក្រោយមកខ្ញុំឈប់ៗធ្វើពីកីឡាករមកខ្ញុំមកផ្ទះមករកមុខរបរធម្មតានិងទៅ
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាស!
ការងារកីឡាករនិងលោកអ៊ីធ្វើតាំងពីដាច់ប៉ុលពតមកលោកអ៊ីទើបតែចាប់ផ្តើមធ្វើប្រយ៉ាងណា
ដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ អី... បែកពីប៉ុលពតមកខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើតែម្តង!

ក៖ ធ្វើការងារនិងលោកអ៊ីស្រលាញ់ការងារជាកីឡាករនិងហំ?

ខ៖ បាទ!

ក៖ អូ...ចាស លោកអ៊ីចុះលោកអ៊ីសព្វថ្ងៃលោកអ៊ីមានអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ ឆ្នាំនិងខ្ញុំមានអាយុ៦០ឆ្នាំហើយ!

ក៖ លោកអ៊ីកើតក្នុងថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំ១៩៥៧!

ក៖ ចុះថ្ងៃខែវិញលោកអ៊ីមានចាំទេ?

ខ៖ ខ្ញុំកើតអី...!

ក៖ ចុះលោកអ៊ីមានអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណឬអត់?

ខ៖
អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណខ្ញុំមានក៏ប៉ុន្តែអត់បានយកមកតាមទេក្រសួងរបស់ខ្ញុំគាត់យកទុកនៅក្នុងទូង
នោះ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អត់អីទេលោកអ៊ី
អញ្ជើងអី...តើលោកអ៊ីចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់លោកអ៊ីត្រូវជាមួយនិងចន្ទកតិ
សុរិយាកតនិងណាស់លោកអ៊ីឆ្នាំសត្វហាស់?

ខ៖ បាទ!

ក៖ ចាស! តើឆ្នាំលោកអ៊ីគឺឆ្នាំអ្វីដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំកុល!

ក៖ លោកអ៊ីកើតនៅឆ្នាំកុល!

ខ៖ ឆ្នាំជ្រូក (មានសំលេងមនុស្សស្រីនិយាយ)!

ក៖ ចាស! ចាស! លោកអ៊ី ចាសអី...ឥឡូវនិងសព្វថ្ងៃលោកអ៊ីមានទីលំនៅ នៅឯណាដែរ?

ខ៖ នៅអី...សព្វថ្ងៃខ្ញុំនៅភូមិផ្សារទឹកថ្លានិងណាស់ សព្វថ្ងៃផ្ទះរបស់ខ្ញុំនៅនិង!

ក៖ ចាស!

ខ៖ (ឆ្នាំ១៩៨០ជាង)
ខ្ញុំនៅតាំងពី...បើនិយាយចំនៅតាំងពីឆ្នាំប៉ែតជាង
មកខ្ញុំមករស់នៅកន្លែងនិងរហូត!

ក៖ អញ្ជើងអី...នៅក្នុងផ្សារទឹកថ្លានិងតែម្តងលំលោកអ៊ី!

ខ៖ បាទ!

ក៖ នៅឯណាដែរស្រុកកំណើតរបស់លោកអ៊ី?
ចុះកាលពីមុនលោកអ៊ីមានទីលំនៅ
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ខ៖ ស្រុកកំណើតខ្ញុំនៅខាងស្ទឹងព្រៃលតូច!

ក៖ នៅខេត្តណាដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ នៅខាងខេត្តកណ្តាល!

ក៖ អូ...នៅជិតនេះដែរតើ!

ខ៖ បាទ! ទៅពីរទឹកខ្មៅយើងនេះទៅ!

ក៖ លោកអ៊ីសព្វថ្ងៃទៅលេងស្រុកដែរតើហីលោកអ៊ី?

ខ៖ ទៅលេងរហូតដែរនិង!

ក៖ លោកអ៊ីទៅលេងពេលខែបុណ្យទានអីនិងទៅ!

ខ៖ នឹងហើយក្នុងពិព្រោះម្តាយនៅ!

ក៖ បាទ! ចុះលោកអ៊ីមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំពីរនាក់!

ក៖ គាត់មានឈ្មោះអ្វីខ្លះទៅលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...បងទីមួយស្រីគាត់មានឈ្មោះ ហេង ហាង អី...ទីពីរឈ្មោះ ហេង យាង ភេទប្រុស
ទីបីរាប់ទាំងអ្នករស់នៅបច្ចុប្បន្ននេះ អ្នកស្លាប់រាប់បញ្ចូលដែរឬអត់ទេ
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖
លោកអ៊ីអាចរាប់បញ្ចូលទាំងគាត់បានតែបញ្ជាក់ប្រាប់ថាគាត់បានស្លាប់ទៅនៅក្នុងសម័យប៉ុលពត
ហើយ!

ខ៖ អី...ទីបីឈ្មោះ ហេង ឡុងឌី បានបាត់ខ្លួននៅសម័យប៉ុលពត!

ក៖ បាទលោកអ៊ី!

ខ៖ អី...ហើយបានដល់ទីបួននិងគឺខ្ញុំ ហេង ចំរើន និងអី...ទីប្រាំនិងឈ្មោះហេង សុខហេង
ភេទស្រី!

ខ៖ បាទ!

ខ៖ ទីប្រាំមួយឈ្មោះ ហេង សុខឃឹម ភេទស្រី ទីប្រាំពីរឈ្មោះ ហេង សុខខឿន
អី...ស្រីដែរហើយបានមានប្អូនពៅមួយទៀតឈ្មោះ ហេង ប៉ុនធៀននិងគាត់នៅរស់ដែរ!

ក៖ បាទ! អញ្ចឹងអស់ហើយបងប្អូនរបស់លោកអ៊ីមានប្រាំពីរនាក់?

ខ៖ ប្រាំពីរប្រាំបីនាក់ទាំងបាត់ខ្លួនមួយ!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី! ហើយសព្វថ្ងៃនឹងបងប្អូនរបស់លោកអ៊ីនៅជុំគ្នាទៅប្រាំពីរនាក់និងហំលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...បងប្អូនរបស់ខ្ញុំនៅបែកគ្នាដែរ!

ក៖ នៅឆ្ងាយៗពីគ្នាដែរ!

ខ៖ បាន! ប្អូនពៅនៅឯរតនៈគីរីវិទនោះ ហើយបើបងទីមួយគាត់នៅនេះនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍យើងនេះនៅភ្នំពេញនេះទេបានអី...បងទីពីរ ហើយប្អូនបន្ទាប់ពីខ្ញុំទៅនិងពីនាក់ទៀតនៅឯស្រុកគាត់រស់នៅជាមួយម្តាយហើយម្នាក់ទៀតមានប្តីនៅខេត្តកាកែវ!

ក៖ ចាស! លោកអ៊ីចុះអី...លោកអ៊ីមានចាំសាច់រឿងអីគេកាលលោកអ៊ីជាមួយពួកគាត់ណាស់ដូចជាលោកអ៊ី ចង់ចាំអ្វីពីពួកគាត់ពីបងប្អូនរបស់លោកអ៊ីកាលនិងកាលពីមុនមក?

ខ៖ កាលពីនៅក្មេងៗមកហ្ន៎?

ក៖ ចាស!

ខ៖ ខ្ញុំកាលពីនៅក្មេងៗមកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំមានតែការស្រលាញ់គ្នាបងប្អូនដូចជាមិនអាចបែកគ្នា បាននិងណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ស្តីទូស្មាលគ្នារវាងបងប្អូនស្រលាញ់គ្នាយល់ចិត្តយល់ថ្លើមគ្នាបងប្អូន!

ក៖ ចាស!

ខ៖ មានតែប៉ុននឹង!

ក៖ ចុះអី...កាលពីមុនលោកអ៊ីចូលចិត្តលេងឫក៍ធ្វើអ្វីជាងគេជាមួយពួកគាត់ជាមួយបងប្អូនរបស់ លោកអ៊ីហាស់!

ខ៖ អី...មានតែការជួបជុំបងប្អូននិងនាំគ្នាដូចជាធ្វើជាចំណីអីអញ្ចឹងទៅនាំគ្នាហូបអញ្ចឹងទៅសប្បាយអញ្ចឹងទៅ! (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ នាំគ្នាចាក់បាញ់នេវអញ្ចឹងទៅធ្វើនំបញ្ចកធ្វើអីនិងទៅនាំគ្នាបងប្អូនហូបសប្បាយអញ្ចឹងទៅ!

ក៖ ចាស! ប៉ុណ្ណឹងទេលោកអ៊ីហ្ន៎

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទ! សព្វថ្ងៃនិងពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាមានមុខរបរធ្វើអ្វីខ្លះដែរលោកអ៊ី?
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ខ៖ អី...ក្រៅពីនិងពួកគេធ្វើស្រែចំការហើយបងទីមួយនិងគាត់ធ្វើការនៅសាលាក្រុងគាត់ជាអ្នករៀបចំធ្វើខាងអនាម័យនៅក្នុងសាលាក្រុង!

ក៖ អំ...

ខ៖ ក្រៅពីនិងគេប្រកបមុខរបរធ្វើស្រែធ្វើចំការ!

ក៖ បាទលោកអ៊ី! ចុះម្តាយឪពុករបស់លោកអ៊ីមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ អី...ឪពុករបស់ខ្ញុំគាត់ស្លាប់ហើយគាត់អី...មានឈ្មោះហេង សេន!

ក៖ បាទ!

ខ៖ គាត់ស្លាប់បាត់ហើយនៅសល់តែម្តាយ ម្តាយគាត់ឈ្មោះទ្រី ហិរង
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ បាទលោកអ៊ី!
តើលោកអ៊ីមានចាំអាយុរបស់ពួកគាត់ទេសព្វថ្ងៃនិងពួកគាត់មានអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ អី...ម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់មានអាយុប៉ែតសិបប្រាំបួនឆ្នាំហើយ (៨៩ឆ្នាំ)!

ក៖ អីម...លោកអ៊ីមានចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់គាត់ទេលោកអ៊ី? (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានចាំដែរ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ខ្ញុំអត់ចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់គាត់ទេ!

ក៖ គាត់កើតឆ្នាំណាអីដែរដូចជាកើតឆ្នាំសត្វអីឆ្នាំខ្មែររបស់យើងលោកអ៊ីអត់ចាំដែរ?

ខ៖ ម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់...?

ក៖ អត់ៗដែលបានសួរគាត់ទេនំលោកអ៊ី!

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទ! និងហើយ

ខ៖ ខ្ញុំអត់ដឹងទេដឹងត្រឹមតែថាគាត់មានអាយុ៨៩ឆ្នាំហើយ!

ក៖ បាទ! ហើយសំរាប់លោកឪពុករបស់លោកអ៊ីវិញ?

ខ៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំគាត់ស្លាប់តាំងពីឆ្នាំអី...កៅសិប (ឆ្នាំ១៩៩០) ពីព្រោះ...!

ក៖ គាត់ស្លាប់ពេលដាច់សម័យប៉ុលពតមកហើយ!

ខ៖ បាទ! នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩០យើងនឹង!

ក៖ បាទ!

ខ៖ គាត់បានស្លាប់ហើយ!

ក៖ ឪពុករបស់លោកអ៊ុំគាត់ស្លាប់ដោយសារជំងឺចាស់ជរាឬយ៉ាងមិចដែលលោកអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់អី...គាត់ស្លាប់ដោយសារជំងឺចាស់ជរា គាត់មានអាយុ៧២ឆ្នាំកាលគាត់ស្លាប់!

ក៖ អូ...បាទលោកអ៊ុំ! ចុះអី...លោកអ៊ុំដឹងថាពួកគាត់កើតនៅឯណាដែរឬទេ?

ខ៖ អី...ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់កើតនៅអី...ភូមិស្វាយប្រទាលស្រុកស្អាងខេត្តកណ្តាល!

ក៖ ទាំងឪពុកនិងម្តាយរបស់លោកអ៊ុំតែម្តង!

ខ៖ ទាំងឪពុកទាំងម្តាយគាត់កើតនៅទីនោះ!

ក៖ បាទ!
ចុះលោកអ៊ុំអី...លោកអ៊ុំមានដឹងទេថាធ្វើយ៉ាងមិចបានរកស៊ីចិញ្ចឹមលោកអ៊ុំដែលជាក្រុមគ្រួសារបងប្អូនរបស់លោកអ៊ុំផ្ទាល់គាត់ប្រកបមុខរបរអីគេដែរលោកអ៊ុំ?

ខ៖ កាលនិងគាត់អី...គាត់មានមុខរបរជាកម្មករ
ពីដើមជាកម្មករស៊ីឈ្នួកៗបើនិយាយអោយចម្លែកលក្ខណៈពលកម្មអោយគេនិងណាស់!

ក៖ អ៊ីម...បាទ

ខ៖ ហើយរកមកចិញ្ចឹមកូន ហើយម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់មានមុខរបររបស់គាត់ជាអ្នកលក់បង្កែម គាត់ធ្វើបង្កែមធ្វើអីលក់អញ្ជឹងទៅ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចុះ!
តើគាត់ទាំងពីរនាក់និងមានដូចថាចរិកលក្ខណៈឬក៏មានដូចជាគាត់ជាប្រភេទមនុស្សបែបណាដែលលោកអ៊ុំបានចងចាំគាត់!

ខ៖ អី...បើនិយាយពីលក្ខណៈឬក្តាលិកលក្ខណៈរបស់គាត់ឪពុករបស់ខ្ញុំគាត់ស្លូត
គាត់មិនដែលចេះវៃកូនមិនដែលជេកូនទេគឺបើនិយាយអោយចម្លែកតែថាដូចព្រះទៅហើយគាត់ស្លូតណាស់ឪពុកហើយនិងម្តាយស្រលាញ់កូនមិនដែលជេស្តីកូនមាត់ថាអោយកូនអីគឺអត់ទេ មានតែនិយាយអប់រំកូនចង់អោយកូនល្អអីនឹង!

ក៖ អញ្ជឹងលោកអ៊ុំមានចងចាំរឿងអ្វីខ្លះចំពោះលោកអ៊ុំ ហើយនឹងឪពុកម្តាយរបស់លោកអ៊ុំ?

ខ៖ អី...ខ្ញុំបើនិយាយពីរឿងចងចាំខ្ញុំហើយនិងឪពុកម្តាយកាលពីក្មេងខ្ញុំស្រលាញ់ឪពុករបស់ខ្ញុំណាស់
ទៅណាមកណាគឺខ្ញុំដើរតាមឪពុករបស់ខ្ញុំជាប់សូម្បីតែអី...ទទួលបានដំណេកក៏ខ្ញុំនៅជាមួយឪពុករបស់ខ្ញុំដែរ

និងម្តាយរបស់ខ្ញុំបងប្អូនរបស់ខ្ញុំគឺគេដេករួមជាមួយនិងម្តាយនិងទៅដោយឡែកតែខ្ញុំមួយគឺជិតស្និទ្ធជាមួយឪពុក!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំទៅណាក៏ខ្ញុំទៅតាមគាត់ទៅណាក៏ទៅតាម!

ក៖ បាទលោកអ៊ី! ចុះអញ្ចឹង តើលោកអ៊ីមានដូចជានៅពីក្មេងអញ្ចឹងទៅណាស់ តើជីវិតអី...ជីវិតរបស់គាត់នៅពីក្មេងនិងយ៉ាងមិចដែរលោកអ៊ីមានធ្លាប់គាត់បានប្រាប់លោក អ៊ីឬក៏លោកអ៊ីសួរគាត់ទាក់ទងជាមួយនិងជីវិតនិងបទពិសោធន៍របស់ឪពុកម្តាយរបស់លោកអ៊ី កាលគាត់នៅពីក្មេងដែរឬទេលោកអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ដែលបានសួរពួកគាត់ផង!

ក៖ អ៊ីម...បាទ ចុះលោកអ៊ីមានធ្លាប់ចាំពីជីវិតជីវិតរបស់លោកអ៊ីមកដែរឬទេ អំពីលោកយាយលោកតារបស់លោកអ៊ីតើគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...

ក៖ ទាំងលោកយាយលោកតាខាងម្តាយនិងលោកតាលោកយាយខាងឪពុកណាស់?

ខ៖ ខ្ញុំចាំខាងឪពុកហើយខាងម្តាយចាំតែជីវិតទេ ជីវិតគាត់មានឈ្មោះអី... ស្រី ហើយបើជីវិតខាងឪពុកខ្ញុំនិងម្តាយរបស់គាត់មានឈ្មោះ មាច អី...ឪពុករបស់គាត់ឈ្មោះ ហេង (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ បាទ!

ខ៖ លោកតា ហេង និងលោកយាយ មាច ខ្ញុំចាំបានតែប៉ុន្តែនឹង!

ក៖ បាទ! ចុះគាត់កើតនៅឆ្នាំណាដែរលោកតា!

ខ៖ អត់ៗបានចាំផង!

ក៖ គាត់កើតនៅឯណាក៏លោកតាអត់ចាំដែរហ៎?

ខ៖ គាត់នៅអី...ឃុំស្វាយប្រទាល!

ក៖ គាត់រស់នៅទីនោះទាំងពីរអ្នកតែម្តង?

ខ៖ បាទ!

ក៖ ចុះលោកអ៊ីអី...មានធ្លាប់ដឹងពីលោកតាលោកយាយរបស់លោកអ៊ីដែលកាលលោកតាលោកយាយ គាត់នៅពីក្មេងដែរឬទេ?

ខ៖ អី...លោកតាខ្ញុំបើនិយាយអោយចំទៅខ្ញុំក៏អត់បានទាន់គាត់ផងគាត់ខូច (ទទួលមរណៈភាព) បាត់ហើយ

គាត់កាលនិងគាត់ស្លាប់មុននិងខ្ញុំទើបកើតគ្រាន់តែជាដឹងតែឈ្មោះរបស់គាត់
ហើយបើលោកយាយរបស់ខ្ញុំនិងខ្ញុំបានទាន់
លោកយាយនិងក៏ខ្ញុំស្រលាញ់គាត់ដូចឪពុករបស់ខ្ញុំដែរពេលទៅណាមកណាក៏ខ្ញុំទៅតាមគាត់ជា
ប់ដែរ (មានសំលេងក្មេងនិយាយ)!

ក៖ អញ្ជឹងទាក់ទងជាមួយនិងលោកអ៊ីវិញ តើលោកអ៊ីមករស់នៅទីនេះរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖
អី...ខ្ញុំមករស់នៅកន្លែងនេះតាំងពី...ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយអី...មួយពាន់ប្រាំបួនរយប៉ែតសិប
ប្រាំបួន (ឆ្នាំ ១៩៨៩)មកម្ល៉េះ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អ៊ីម...ចាស

ខ៖ ខ្ញុំមករស់នៅទីនេះតាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ!

ក៖ ចាស! ចុះលោកអ៊ីមានបងប្អូនសាច់ញាតិដែលរស់នៅក្រៅប្រទេសដែលឬទេលោកអ៊ី?

ខ៖
សាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំដែលរស់នៅក្រៅប្រទេសមានអី...បងរបស់ម្តាយមីងខាងអ៊ីម...ខាងប្រពន្ធរប
ស់ខ្ញុំ!

ក៖ គាត់រស់នៅឯណាដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ គាត់រស់នៅអី...ប្រទេសអាមេរិច!

ក៖ គាត់រស់នៅរដ្ឋមួយណាដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...ដូចជារដ្ឋឡងម៉ុង នៅរដ្ឋឡងម៉ុងម៉េងទេមិនដឹងទេនឿក (ស្តាប់មិនបានច្បាស់)!

ក៖ ចាស!
ចុះលោកអ៊ីអី...កាលនិងលោកអ៊ីដូចជាលោកអ៊ីហើយនិងគាត់ឥឡូវនិងមានការទាក់ទងគ្នាទេ
លោកអ៊ី
ឬគាត់ធ្លាប់បានមកលេងស្រុកខ្មែរឬក៏លោកអ៊ីធ្លាប់បានតេទូរស័ព្ទទៅលេងសួសុខទុកគាត់អញ្ជី
ងណាស់?

ខ៖ អី...ពីមុនគាត់ធ្លាប់មកលេងស្រុកខ្មែរបានម្តងដែរ បាទ គាត់មកការកូនរបស់គាត់នឹង!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ តែមួយរយៈនិងក្រោយមកគាត់មិនសូវបានជាទាក់ទងមានទំនាក់ទំនងគ្នាទេ!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី!

ខ៖ អី...បើនិយាយអោយច្រើនគឺអត់មានកិច្ចការអ្វីដែលត្រូវទំនាក់ទំនងគ្នាផង!

ក៖ អ៊ឹម...ចាសលោកអ៊ី! អញ្ជឹងអី...ទាក់ទងជាមួយនិងជីវិតរបស់លោកអ៊ី
ទាក់ទងទៅនិងជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់លោកអ៊ីវិញ
តើអ៊ីស្រីត្រូវជាប្រពន្ធរបស់លោកអ៊ីគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំគាត់មានឈ្មោះ រង្ស ស៊ិននារី?

ក៖ លោកអ៊ីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ អី...ខ្ញុំរៀបការនៅឆ្នាំ១៩៨១!

ក៖ អ៊ឹម...

ខ៖ ពេលបែកប៉ុលពតមកបានរៀបការ!

ក៖ ពេលបែកប៉ុលពតមករួចហើយ!

ខ៖ នឹងហើយ!

ក៖ ចាស!
អញ្ជឹងលោកអ៊ីបានរៀបការនិងដោយសារឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំទុកដាក់ឬក៏លោកអ៊ីស្រីលាញ់
គ្នាលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...ជំនាន់និងអត់មាន បើនិយាយអោយចម្លែក...មិនទាន់ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំអោយ
ពីព្រោះនៅអត់ទាន់ដឹងអីរៀងខ្លួនពីព្រោះប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនេះគាត់ជាកូនកំព្រាគាត់កំព្រៀឪពុក
ម្តាយ
ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ត្រូវបានប៉ុលពតយកទៅសំលាប់អស់ហើយគាត់រស់នៅជាមួយតែប្អូននាក់
បងប្អូននិងទេ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនិងគាត់បងគេបង្អស់បន្ទាប់ក៏បានមានប្អូន
ប្រុសមួយហើយនិងមានប្អូនស្រីពីរនាក់ទៀត (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អី... ចាស!

ខ៖ គាត់ជាកូនកំព្រាឪពុកម្តាយ!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី!
អី...អញ្ជឹងលោកអ៊ីពេលដែលលោកអ៊ីរៀបការនិងគេមានចង្កាប់ថ្លៃជំនួនថ្លៃទឹកដោះ
(ថ្លៃបណ្តាការ) ដែលទេលោកអ៊ី?

ខ៖ អត់គេអត់មានការបង្កាប់បណ្តាការទេ
ពីព្រោះជំនាន់និងមិនទាន់មានជាថ្លៃទឹកដោះថ្លៃអីនិងទេ
ហើយម្តាយមីងរបស់គាត់និងក៏គាត់អត់មានចង្កាប់អីដែរ!

ក៖ អ៊ឹម...ចាសលោកអ៊ី!
ចុះលោកអ៊ីអាចប្រាប់បានទេថាពេលកាលដំបូងដែលលោកអ៊ីបានជួបជាមួយនិងអ៊ីស្រីត្រូវជាប្រ
ព្វរបស់លោកអ៊ីនិងលោកអ៊ីបានជួបគ្នាយ៉ាងម៉េចដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...កាលនិងគាត់រស់នៅជាមួយលោកព្វរបស់គាត់នៅឯខេត្តព្រះសីហនុ
ឯនោះដល់តែពេលអី...គាត់រស់នៅជាមួយលោកព្វសាច់ថ្លៃរបស់គាត់អញ្ជឹងទៅឃើញថាគេបាន

ធ្វើបាបគាត់ គេធ្វើបាបគេអោយបំរើគេវាអី...ដូចកូនឈ្នួលរបស់គេដាច់ថ្លៃអញ្ចឹងណាស់
ទទួលអី...ដល់ពេលសម័យនិងលោកព្យរបស់គាត់និងដែលបានស្លាប់ទៅនិងគាត់បាននិយាយ
ប្រាប់ខ្ញុំ!

ក៖ អ៊ឹម.....

ខ៖
ហើយលោកព្យរបស់គាត់ហើយនិងខ្ញុំនិងមិនដំបូងខ្ញុំនិងព្យរបស់គាត់និងជាពួកម៉ាកនិងគ្នាទេ
កាលនិងខ្ញុំនៅហាត់ប្រដាល់នៅជាកីឡាករប្រដាល់នៅជាមួយគ្នា!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ដល់និយាយប្រាប់គាត់
គាត់បាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំនិងថាក្មួយរបស់គាត់នៅរស់នៅជាមួយលោកព្យសាច់ថ្លៃនៅដូចកញ្ចុះរ
បស់គេអញ្ចឹងទៅគេធ្វើបាបគាត់អីនិងគាត់វេទនាអញ្ចឹង
ខ្ញុំមុនដំបូងនិងខ្ញុំក៏មិនដែលបានឃើញមុខគាត់ដែលទទួលពេលនេះទៅខ្ញុំក៏ថាឥឡូវហែងប្រាប់
លោកព្យនិងជាលោកព្យដែលត្រូវជាពួកម៉ាកនិងអោយគាត់នេះទៅ
អោយគាត់ទៅយកក្មួយរបស់គាត់ពីគេនិងមកប្រាប់ថាយកក្មួយមកលេងនិងមក
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ទទួលមកគាត់ទៅយកមកខ្ញុំក៏បានឃើញគាត់ខ្ញុំអាណិត!

ក៖ អ៊ឹម....

ខ៖
ខ្ញុំអាណិតគាត់មានរូបរាងប៉ុណ្ណឹងដែរសាច់ឈាមប៉ុណ្ណឹងដែលរស់នៅជាមួយសាច់ឈាមយើងនិង
មិនអាណិតមិនស្រលាញ់ចេះតែធ្វើបាបគាត់និងអោយគ្នាធ្វើការបំរើដូចជាកញ្ចុះ
ទទួលបានដឹងអញ្ចឹងខ្ញុំអាណិតខ្លាំងពេកទៅ
គាត់បានដល់ពេលអញ្ចឹងទៅខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថាមិនបាច់អោយក្មួយនិងទៅវិញទេក៏គាត់មករ
ស់នៅជាមួយម្តាយមីងនិង
នៅទៅខ្ញុំឃើញហើយអាណិតមានដូចថាយើងមានចិត្តអាណិតស្រលាញ់គាត់អញ្ចឹងទៅណាស់!

ក៖ ចាសលោកអ៊ឹ!

ខ៖ អី...ខ្ញុំក៏នេះខ្ញុំក៏បាននិយាយជាមួយឪពុកម្តាយខ្ញុំថាឥឡូវខ្ញុំស្រលាញ់
ខ្ញុំស្រលាញ់ចង់បានយើងមកធ្វើជាអនាគតរបស់ខ្ញុំអញ្ចឹងទៅណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ មីងរបស់គាត់និងក៏គាត់មិនបានជំទាស់ដែរគាត់ថា
អោយអី...អោយគាត់សួរក្មួយរបស់គាត់សិនប្រសិនបើក្មួយរបស់គាត់និងអត់ថាអីទេអញ្ចឹងគាត់និ
ងលើកក្មួយគាត់និងអោយ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ អី...ដល់ពេលសួរគាត់ទៅគាត់ថាតាមម្តាយមីងរបស់គាត់ តាមមីងតាមលោកពូរបស់គាត់និងណាស់!

ក៖ បាទ!

ខ៖ អី...បើម្តាយមីងនិងលោកពូរបស់គាត់មើលទៅឃើញថា ហើយគាត់អាចធ្វើរវាងនាបាន និងក៏ស្រេចទៅលើមីងនិងលោកពូអញ្ចឹងទៅ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អីម...

ខ៖ ដល់អញ្ចឹងទៅមីងរបស់គាត់និងក៏យល់ព្រមលើកិច្ចការគាត់អោយ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ គាត់យល់ព្រមអោយក្មួយរបស់គាត់រៀបការជាមួយខ្ញុំទៅ!

ក៖ បាទលោកអ៊ី! អី...អរគុណច្រើនលោកអ៊ី អី...បន្ទាប់មកអី...ចំពោះភាសាវិញ តើលោកអ៊ីចេះនិយាយភាសាខ្មែររបស់យើងបានឬទេលោកអ៊ី លោកអ៊ីចេះអានចេះសរសេរអក្សរខ្មែរដែលឬទេលោកអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំអី...ភាសាខ្មែរមិនសូវអី...បានជារៀនជ្រៅជ្រះប៉ុន្មានទេ ពីព្រោះសម័យនិងកំពុងតែរៀនសូត្រខ្សែស្រឡាយចូលមកដល់ខ្ញុំខានបានរៀនអញ្ចឹងហើយខ្ញុំរៀន និងវាមិនសូវបានជ្រៅជ្រះដូចគេទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែយើងអាចអានបានដាច់ខ្លះ អានដាច់អញ្ចឹងទៅយើងអានបានបន្តិចបន្តួចទៅណាស់ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ បាទ! ចុះលោកអ៊ីរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំជំនាន់និងខ្ញុំរៀនបានត្រឹមតែថ្នាក់ទីដប់និង ទីដប់សម័យនោះបើស្ទើរទើបមកដល់យើងឥឡូវនេះស្ទើរនិងទីបីយើងឥឡូវនិង (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អញ្ចឹងវិញណាស់លោកអ៊ី!

ខ៖ បាទ! បើកាលពីដើមនិងគេរាប់អី...គេរាប់ចាប់ពីថ្នាក់ទី១២ចុះមកវិញ ថ្នាក់ទីមួយគឺស្ទើរនិងទី១២យើងដៀវនិង!

ក៖ អំ...វាអញ្ចឹងវិញនេះលោកអ៊ីនេះ!

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទ! ចុះលោកអ៊ីចេះបានប៉ុន្មានភាសាដែរ លោកអ៊ីអាចចេះបានប៉ុន្មានភាសា ដូចជាភាសាផ្សេងក្រៅពីភាសាខ្មែរដែរឬទេ?

ខ៖ អី...កាលពីរៀនភាសាខ្មែរខ្ញុំចេះបានតិចតួចដែរ អី...ភាសាចិនយើងអាចស្តាប់បានខ្លះ (មានសំលេងក្មេងនិយាយ)!

ក៖ ចុះការសរសេរ លោកអ៊ីមានចេះសរសេរដែរឬទេ?

ខ៖ ការសរសេរនិងខ្ញុំអត់ចេះទេ ភាសារៀកណាមខ្ញុំចេះបានខ្លះដែល ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំអត់ចេះសរសេរទេ!

ក៖ អីម...ចាសលោកអ៊ី! ហើយចុះសាលារៀនវិញលោកអ៊ីបានរៀននៅសាលាណាដែល?

ខ៖ អី...កាលពីពេលខ្ញុំនៅរៀនខ្ញុំរៀននៅស្រុកស្អាង (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ សាលារៀនដែលលោកអ៊ីរៀនមានឈ្មោះអ្វីដែរសាលារៀននិង?

ខ៖ សាលារៀននិងបើ...គេហៅថាសាលានៅវត្ត ជាសាលាវត្តពោធិន៍!

ក៖ ចាស!

ចុះលោកអ៊ីមានមិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលដែលឬទេកាលពេលអី...គាំពីលោកអ៊ីនៅតូចរហូតដល់លោកអ៊ីធំឡើងនិង!

ខ៖ អី...មិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលមានតែនៅឯស្រុក!

ក៖ អីម...គាត់មានឈ្មោះអ្វីដែលទៅលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំនិងគាត់មានឈ្មោះ ហឿន!

ក៖ ចាស!

ចុះលោកអ៊ីបានចាំរឿងអីខ្លះដែលទាក់ទងជាមួយគាត់និងណាស់រឿងកាលពីនៅក្មេងៗមក?

ខ៖ អី...បើវាអញ្ចេះបើកាលពីខ្ញុំនៅក្មេងៗខ្ញុំចាំបានត្រង់ថាយើងនាំគ្នាដើរទៅរៀនជាមួយនៅឯវត្តជាមួយគ្នាទៅយើងស្រលាញ់គ្នារាប់អានគ្នាជាមិត្តភក្តិអញ្ចឹងទៅណាស់ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាស! លោកអ៊ីធ្លាប់ធ្វើស្រែដែរឬទេលោកអ៊ី?

ខ៖ ធ្វើស្រែនិងខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើ!

ក៖ ចាស! អី...ឪពុកម្តាយនិងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកអ៊ីកាលនិងគាត់ជាកសិករណាស់លោកអ៊ី?

ខ៖ គ្រួសាររបស់ខ្ញុំជាកសិករ
គាត់ធ្វើតែចំការទេគាត់អត់ធ្វើស្រែទេតែគាត់ធ្វើជាចំការវិញដូចជាដាំដំណាំបន្លែអញ្ចឹងទៅណាស់ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចុះកាលដែលធ្វើការនិងលោកអ៊ីទទួលបានប្រាក់កំរៃដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតដែរឬទេលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...

ក៖ លោកអ៊ីបានធ្វើការងារអ្វីដែលនៅក្នុងសម័យមុននិងដើម្បីទទួកបានប្រាក់កំរៃអី...ដើម្បីយកមកចិញ្ចឹមជីវិតរបស់លោកអ៊ី?

ខ៖ សម័យមុននិងខ្ញុំនៅតូចខ្ញុំអត់ដែល...បានប្រកបមុខរបរអ្វីផង សម័យនិងខ្ញុំនៅតូច!

ក៖ បាទ!

ខ៖ អញ្ជឹងដូចថាកាលពីសម័យនិងវាដប់ឆ្នាំជាងហើយ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ អាយុទើបតែដប់ពីរដប់បីឆ្នាំនៅតូចមិនទាន់បានធ្វើអ្វីផង (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖

អ៊ីម... អញ្ជឹងតែដល់ពេលដាច់ពីសម័យបុរាណហើយមកបានជាលោកអ៊ីចាប់ផ្តើមប្រកមមុខ
របរជាកីឡាប្រដាល់និងវិញ!

ខ៖ បាទ! បាទ!

ក៖

ចុះអី... លោកអ៊ីទាក់ទងជាមួយនិងជីវិតរបស់លោកអ៊ីកាលនៅពីក្មេងវិញរហូតមកដល់លោកអ៊ីដូ
ចថាមកដល់ឥឡូវនិងលោកអ៊ីមានជីវិតផ្លាស់ប្តូរអីគេខ្លះដែរ?

ក៖

អី... បើនិយាយពីជីវិតផ្លាស់ប្តូរមានតែដូចថាពីមុនយើងរកដោយសារការប្រើកំលាំងអញ្ជឹងទៅ
ណាស់ដល់មកដល់ឥឡូវនិងយើងមករត់ម៉ូតូមិនប្រើកំលាំងដូចពីមុនទេគឺយើងប្រើកំលាំងគ្រឿង
ម៉ាស៊ីនវិញមកជំនួសកំលាំងរបស់យើង (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដូចថាយើងមានការងារផ្សេងៗអញ្ជឹងទៅ!

ក៖

បាទលោកអ៊ី!

អី... តើលោកអ៊ីមានម្ហូបប្រក់ល្បែងលេងផ្សេងៗដែលធ្វើអោយលោកអ៊ីចងចាំតាំងពីក្មេងៗរហូត
មកដល់ឥឡូវនិងលោកអ៊ី?

ខ៖

ការដែលចូលចិត្តតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនិងមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះអ្វីដែលធ្វើអោយខ្ញុំចូល
ចិត្តបំផុតគឺគ្រឿងម៉ាស៊ីនដែលខ្ញុំចេះជួសជុលគ្រឿងម៉ាស៊ីននិងគឺខ្ញុំចូលចិត្តបំផុត
(មានសំលេងក្មេងនិយាយ)!

ក៖

បាទ!

ចុះទាក់ទងជាមួយនិងល្បែងអីវិញលោកអ៊ីដូចថាកាលពីសម័យលោកអ៊ីនៅក្មេងៗរហូតមកដល់
ឥឡូវលោកអ៊ីចូលចិត្តលេងដូចជាមានទាក់ទងបាល់វ៉ែស៊ីអញ្ជឹងទៅណាស់ឬក៏អី... ល្បែងផ្សេងៗទៀត
របស់ខ្មែរណាស់?

ខ៖ គឺប្រដាល់ជាល្បែងដែលចូលចិត្តជាងគេគឺប្រដាល់និងតែម្តង!

ក៖ លោកអ៊ីចូលចិត្តខាងប្រដាល់និងតែម្តងណោះលោកអ៊ីណោះ!

ខ៖ បាទ!

ក៖
មកដល់ឥឡូវក៏លោកអ៊ីនៅមើលប្រដាល់ទោះបីជាអត់បានទៅហាត់ក៏លោកអ៊ីនៅតែមើលដដែល!

ខ៖ បាទ! បាទ!

ក៖ បាសលោកអ៊ី!

ខ៖ មានតែប្រដាល់ហើយនិងបាត់ទាត់ទេដែលខ្ញុំចូលចិត្ត!

ក៖ អ៊ីម...ចុះចំពោះមុខម្ហូបលោកអ៊ីចូរចិត្តមុខម្ហូបមួយណាដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ ចំពោះមុខម្ហូបចូលចិត្តបែបសាមាញ់និង
ដូចជាមិនជា...ចូរចិត្តខ្លាំងហើយអី...ដូចជាចូលចិត្តបែបសាមាញ់មិនចំពោះតែមុខម្ហូបណាមួយទេ!

ក៖ អ៊ីម...អញ្ជឹងទេហំលោកអ៊ី! លោកអ៊ីចូលចិត្តមុខម្ហូបបែបធម្មតាៗម្ហូបអីក៏បានដែលអញ្ជឹង!

ខ៖ នឹងហើយចូលចិត្តម្ហូបបែបធម្មតាៗ!

ក៖ ចុះចំរៀងលោកអ៊ី
តើលោកអ៊ីចូលចិត្តចំរៀងតាំងពីក្មេងមករហូតមកដល់ឥឡូវដែលឬទេលោកអ៊ី?

ខ៖ ចំពោះចំរៀងវិញបើពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនេះខ្ញុំចូលចិត្តតែបទចំរៀងពីដើមយើងនិងទេ
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ បាស!
អញ្ជឹងបទចំរៀងមួយណាឬក៏អ្នកនិពន្ធចំរៀងរូបណាដែលលោកអ៊ីចូលចិត្តស្តាប់ដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ កាលពីសម័យនិងខ្ញុំចូលចិត្តអី...បទចំរៀងលោក ស៊ុន ស៊ុសាមុត!

ក៖ បាស! ចូរចិត្តស្តាប់បទចំរៀងលោកតា ស៊ុន ស៊ុសាមុត!

ខ៖ នឹងហើយចូលចិត្តស្តាប់ចំរៀងរបស់គាត់!

ក៖ ហើយអី...

ខ៖ ហើយអី...និងបទចំរៀង រស់ សិរីសុផា!

ក៖ បាស!
ចុះអី...លោកអ៊ីមានចងចាំទេថាកាលស្តាប់ចំរៀងនិងមានបទអីចំណងជើងបទចំរៀងណាស់
មានចំណងជើងបទចំរៀងអ្វីខ្លះដែលលោកអ៊ីចូលចិត្តស្តាប់ហើយបទនិងពិរោះ?

ខ៖ អី...បើនិយាយអោយចំទៅបទចំរៀងវាមានច្រើនបទ!

ក៖ អ៊ីម...បាស អូ...មានអីគេធ្លាក់និងលោកអ៊ី (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ ក្មេងៗវាគប់!

ក៖ ផ្លែចំពូហិលោកអ៊ី?

ខ៖ ក្មេងវាគប់លេង!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖

បើនិយាយទៅបទចំរៀងរបស់គាត់វាអី...មានច្រើនណាស់បទរបស់គាត់ក្មេងចំណងជើងបទចំរៀងនិងអស់ហើយ!

ក៖ លោកអ៊ីអត់បានចាំទេ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ និងហើយមិនបានចាំចំណងជើងបទចំរៀងទេ!

ក៖

ចាស!

ចាសលោកអ៊ី

អញ្ជឹងអី...តើនៅក្នុងសមាជិកក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកអ៊ីនិងតើមានអ្នកណាគេចេះខាងក្មេងដែលឃើញទេដែលចេះប្រើឧប្បករណ៍ក្មេងណាលោកអ៊ី?

ខ៖

ឧប្បករណ៍ក្មេងចេះនិងគឺមានតែកូនរបស់ខ្ញុំនិង

កូនប្រុសខ្ញុំនិងគាត់ចេះខាងឧប្បករណ៍ក្មេង!

ក៖ គាត់ចេះឧប្បករណ៍ក្មេងមួយណាដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ គាត់ចេះលេងខាងហ្គីតា!

ក៖

អូ...ល្អមែនទែន

ហើយអី...ចំពោះទាក់ទងជាមួយនិងផ្ទះរបស់លោកអ៊ីវិញ

តើផ្ទះរបស់លោកអ៊ីចាប់ផ្តើមបានក៏សាងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...ផ្ទះខ្ញុំសាងសង់ទើបតែ...ឆ្នាំ២០១៦ អី...ក្នុងឆ្នាំ២០១៣!

ក៖ ផ្ទះធ្វើពេលក្រោយហាស់ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ អើ...ផ្ទះធ្វើក្រោយនិងកាលវាជិះម៉ូតូអាសង់ឆ្នាំ២០១៣និង!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី! ក៏សាងក្នុងឆ្នាំពីរពាន់ជាងណាលោកអ៊ី!

ក៖ សាងសង់ក្នុងឆ្នាំ២០១៣!

ក៖ អ៊ីម...

ខ៖ អី...កាលវាជិះម៉ូតូអាសង់២០១៣!

ក៖ កាលនិងមិនទាន់ធ្វើទេអាសង់ផ្ទះចាស់២០១៦បានធ្វើ!

ខ៖ ក្នុងឆ្នាំ២០១៤ហី?

ក៖

ក្នុងឆ្នាំ២០១៤និងមិនទាន់ធ្វើទេធ្វើហើយកាលនិងខ្ញុំជិះម៉ូតូអាសង្កេតបានមួយឆ្នាំពីរឆ្នាំហើយ បានគេគេជិះម៉ូតូអាសង្កេតបានហើយ ឆ្នាំគេចេញម៉ូតូអាសង្កេត២០១៦និងប្រហែលពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០១៦និង!

ខ៖ អញ្ជឹងហ៎!

ក៖

ចាស!

អញ្ជឹងផ្ទះរបស់លោកអ៊ីមានលក្ខណៈយ៉ាងម៉េចដែលគាំអពីលោកអ៊ីនៅពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនិង?

ខ៖

គាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនិងបើនិយាយអោយចម្លែងនេះទើបតែអី...សាងសង់ប្រហាក់ប្រហែលនិងគេដែរទេនៅអី...ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០១៦និងផ្ទះខ្ញុំនិងពីមុនមកផ្ទះឈើទេ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អ៊ីម...ចាស!

ខ៖ ផ្ទះឈើសាមញ្ញធម្មតាៗ!

ក៖

ចាសលោកអ៊ី!

អញ្ជឹងអី...កាលពីពេលមុននិងគេប្រើសម្ភារៈអ្វីខ្លះដើម្បីធ្វើការសាងសង់ផ្ទះនិងលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...អានេះខ្ញុំមានដំ!

ក៖ ចាស!

ខ៖

បាទ!

ហើយដល់តែសម្ភារៈអី...គេមកធ្វើការសាងសង់គឺគេមកប្រវាស់ជាមួយអី...យើងមានដំអញ្ជឹងយើងអោយគេមកសាងសង់ទៅពេលសាងសង់រួចបានគេមួយចំហៀងយើងមួយចំហៀង!

ក៖

អំ...ដូចជាថាយើងធ្វើទៅចែកគ្នានេះលោកអ៊ីនេះ

លោកអ៊ីជាអ្នកមានដីដល់គេខាងនោះជាអ្នកមានលុយធ្វើផ្ទះវិញ!

ខ៖ បាទ! និងហើយក្លាយ!

ក៖ ដល់ពេលធ្វើផ្ទះនិងរួចផ្ទះគេមួយជំហៀងផ្ទះយើងមួយចំហៀងទៅ!

ខ៖ បាទ!

ក៖ អំ...ចាស អញ្ជឹងធ្វើចឹងគេហៅថាប្រវាស់ហ៎លោកអ៊ី?

ខ៖ និងហើយអញ្ជឹងគេហៅថាប្រវាស់!

ក៖

ចាស!

អញ្ជឹងកាលនិងលោកអ៊ីអត់បានទៅជួលគេធ្វើផ្ទះនិងទេ

(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ បាទ! អត់បានជួលទេ!

ក៖ អំ...ចាសលោកអ៊ី!
កាលនិងដូចថាទានណាគេដែលបានជាអ្នកអី...កាលពីមុននិងលោកអ៊ីមិនបានទៅជួលគេទេ
លោកអ៊ីក៏អត់បានធ្លាប់រៀនពីរបៀបធ្វើផ្ទះដែរអញ្ចឹងអី...លោកអ៊ីមិនអាចនិងធ្វើផ្ទះដោយខ្លួន
ឯងទេអញ្ចឹងលោកអ៊ី!

ខ៖ បាទ!

ក៖ ចាស!
អញ្ចឹងលោកអ៊ីទាក់ទងជាមួយនិងអី...ទាក់ទងជាមួយនិងផ្ទះនិងមានម៉ូតូអីគេដែលលោកអ៊ី
លោកអ៊ីមានដឹងឬទេ?

ខ៖ អាទិញបើនិយាយទៅគេហៅអី...ផ្ទះល្វែងធម្មតា (មានសំលេងក្មេងនិយាយ)!

ក៖ អ៊ីម...ជាផ្ទះល្វែងធម្មតាអញ្ចឹងទៅខាងក្រោយនិងជាឈើឬក៏ជាថ្មទាំងអស់ហំលោកអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយជាផ្ទះថ្មទាំងអស់!

ក៖ ចាសលោកអ៊ី! លោកអ៊ីសព្វថ្ងៃកាន់សាសនាអ្វីដែលលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...សព្វថ្ងៃនិងខ្ញុំកាន់សាសនាព្រះពុទ្ធ!

ក៖ កាន់ខាងព្រះពុទ្ធសាសនាណាម៉េចលោកអ៊ី!

ខ៖ អ៊ីម...

ក៖ ចាស!
អំ...និងហើយលោកអ៊ីទាក់ទងជាមួយនិងរឿងដែលលោកអ៊ីបានជួបហើយគិតថាវាលំបាកជាង
គេនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ៊ីដែលធ្វើអោយលោកអ៊ីចង់ចាំរហូតមកដល់ឥឡូវនិងមានអីគេខ្លះ
ដែរលោកអ៊ី?

ខ៖ អី...បើនិយាយពីការលំបាកជាងគេនោះនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់ខ្ញុំនិងមានការចងចាំនិងគឺពេល
ដែលអី...ពេលខ្ញុំបានជួបគ្រួសាររបស់ខ្ញុំដំបូងនិងខ្ញុំគ្មានផ្ទះសំបែងរស់នៅទេគឺមានតែពីរនាក់
ក្តីប្រពន្ធនិងនាគ្នាដើរស្វែងរកផ្ទះសំបែង
នាគ្នាស្វែងរកផ្ទះនៅដល់ពេលដែលបានផ្ទះអញ្ចឹងទៅរស់នៅដូចថាមានភាពលំបាកនោះមាន
ការខ្វះមុខខ្វះក្រោយហើយមានតែពីរនាក់ក្តីប្រពន្ធនិងអត់មានបងអត់មានឪពុកម្តាយណាដែល
មកជួយដល់យើងនិងណាស់ គឺខំប្រឹងប្រែងរកដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនឯងទាំងពីរនាក់និង
(មានសំលេងក្មេងនិយាយនៅខាងក្រោយ)!

ក៖ ចាស!
ហើយចុះលោកអ៊ីចំពោះបទពិសោធន៍ល្អៗវិញនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ៊ីដែលបានធ្លាប់ជួបកន្លង
មកមានអ្វីដែរ?

ខ៖ បើ...

ក៖ ដូចជាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅអីនិង
ហើយកាលពីក្មេងលោកអ៊ុំធំឡើងយ៉ាងណាហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់លោកអ៊ុំអីនិងការផ្តាច់ជួរចិត្ត
អ៊ុំយ៉ាងណាដែលលោកអ៊ុំធ្លាប់មានណាស់
តើលោកអ៊ុំមានការចងចាំអីខ្លះនៅក្នុងរបស់លោកអ៊ុំពេលដែលលោកអ៊ុំបាននឹកឃើញរឿងនិង
ធ្វើអោយលោកអ៊ុំសប្បាយចិត្តហើយគិតថាវាជារឿងល្អសំរាប់ក្នុងជីវិតរបស់លោកអ៊ុំ?

ខ៖ បើនិយាយបីរឿងដែលល្អៗដែលធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយចិត្ត
នៅពេលៗដែលកូនធំៗអស់ពេលដែលខ្ញុំធ្លាក់ខ្លួនឈឺ
នៅពេលដែលខ្ញុំឈឺនិងដូចជាឧទាហរណ៍ថាខ្ញុំរំពោះអញ្ចឹងកាលនិងខ្ញុំជួយប្រពោះហើយរំពោះនិង
អី...បានកូននិង!

ក៖ អ៊ុំម...

ខ៖ បានកូននិងវាយកខ្ញុំទៅពេទ្យនិងទៅដូចថាវាជួយជ្រោមជ្រែងបងផងទៅគេជ្រោមជ្រែងគ្នាដើម្បី
អ៊ុំ...ជួយសង្គ្រោះជីវិតរបស់ខ្ញុំ (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ក៖ អ៊ុំម...

ខ៖ ពីព្រោះខ្ញុំធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយចិត្តត្រង់និងធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយចិត្តខ្លាំងបំផុត!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ខ្ញុំមិននឹងស្មានថាខ្ញុំអាចមានជីវិតរស់មកដល់សព្វថ្ងៃនេះនិង!

ក៖ អ៊ុំម...

ខ៖ ពីព្រោះគ្រាន់តែខ្ញុំជួយប្រពោះនិងវាចាប់ផ្តើមចុកវាដូចគាំងអស់អញ្ចឹង!

ក៖ អ៊ុំម...

ខ៖ ដង្ហើមរបស់ខ្ញុំវិញស្ទើរតែផុត (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អ៊ុំម...កាលនិងចីបានកើតជំងឺអញ្ចឹងលោកអ៊ុំ?

ខ៖ អី...មិនដឹងមកពីមូលហេតុអ្វីដែរសុខៗក្រពះនិងស្រាប់តែជួយក្រពះ!

ក៖ អ៊ុំម...

ខ៖ អញ្ចឹងដូចខ្ញុំថាបទពិសោធន៍ល្អៗអី...ដែលធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយចិត្តនិងគឺគ្មានអ៊ុំសប្បាយចិត្តជា
ងឃើញកូនជ្រុកជ្រាត (ស្តាប់មិនបានច្បាស់)!

ក៖ ចាសលោកអ៊ុំ!
អញ្ចឹងលោកអ៊ុំជាចុងក្រោយលោកអ៊ុំមានជាពាក្យពេចន៍អ្វីដើម្បីផ្តេផ្តាំផ្ទេរកៅដល់អ្នកជំនាន់
ក្រោយអំពីអី...លោកអ៊ុំចង់និយាយពីអ្វីអញ្ចឹងទៅណាស់ដើម្បីទៅកាន់ពួកគាត់ណាស់
(មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ អី... ជាចុងក្រោយខ្ញុំដូចជាគ្មានពាក្យពេចន៍អ្វីទេ មានតែអី... សូមផ្តាំផ្ញើទៅក្រុមៗជំនាន់ក្រោយៗមកទៀតណាស់ត្រូវចេះស្រលាញ់គ្នាត្រូវចេះរស់រាន ចេះសាមគ្គីគ្នានិងចេះយល់ចិត្តគ្នាទៅណាស់ពីព្រោះយើងសុទ្ធតែជាខ្មែរដូចគ្នាយើងត្រូវចេះស្រលា ញ់គ្នាកុំអោយខាងបរទេសគេមកមើលងាយមើលថោកយើងថាអោយសោះ យើងត្រូវចេះស្រលាញ់ឪពុកម្តាយចេះដឹងគុណ មិត្តភក្តិដែលចេះធ្វើអំពើល្អទៅលើគ្នាទៅវិញទៅមកខ្ញុំគ្រាន់តែសូមផ្តាំផ្ញើតែប៉ុណ្ណឹង!

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! ខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ!

ក៖ បាទ! អរគុណលោកអ៊ី អញ្ជឹងជាចុងក្រោយ តើលោកអ៊ីអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំធ្វើការងារកំរូបថតរបស់លោកអ៊ីនិងកិច្ចសំភាសន៍លោកអ៊ីក្នុងថ្ងៃ នេះនៅក្នុងខាង Website របស់ខាងសាលាដែលឬទេលោកអ៊ី? (មានសំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ខ៖ បាទ! បាទ

ក៖ បាទ! អញ្ជឹងអរគុណលោកអ៊ី!